

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Reginæ Francorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

PRIORI ET CAPITULO
beate Mariae de Salis Bituricensis.

quentes, personam & regnum tuum cum omnibus bonis tuis sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, statuantes ut quando vacaveris operi huiusmodi pietatis, integra maneant, & à cujlibet temeritatis incurfu quieta consistant. Verum tuam regalem prudentiam commonemus ut ita providè tibi & tuis caveas undecunque, ne, quod absit, sub nostræ protectionis prætextu quamlibet te contingat sustinere jacturam. Datum Laterani Nonis Maij, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

ILLVSTRI REGINÆ
Francorum.

Super amaritudine in qua es paterno tibi compatientes affectu, serenitatem tuam consolando monemus ut quæ alios cum Rege consorte tuo per matrimonialem ipsius copulam accessisti rectora, veneranda Regina tui, te regas in imminetis pugnae molestia, per quam Deus tuam voluit examinare virtutem; sic in omnibus quæ adversa videntur & dura te formans ut plus ex formidine mentis ea quam ex necessitatis instantia perferendo, non tam pareas quam super his assentias voluntati divinæ, nec unquam tristis excipiens quod acciderit contra votum, tributum tuum hilaris, non invita, persolvas; attendens quod universa quæ in miseriæ hujus mundo à quocunque penduntur, quasi quædam necessaria sunt humanæ vitæ tributa, quorum immunitatem nemo poterit cum effectu vel petere vel sperare. Quapropter, carissima in Christo filia, de tua te consolare fortuna, & animum induendo virilem, ab ipsius constantia non recedas; ut quasi de proprio fato conquesta, illud tibi gemas accidere quod multis indignioribus non videris evenire. Cum enim sine adversario virtus marceat, quæ quanta sit, aut quid valeat, tunc apparet cum illam patientia manifestat, in exaggerationem doloris nequaquam est pervertendum quod verius potest ad consolationis materiam imputari. Pater quippe cælestis carnalium more parentum, non educantium filios in delictis, quos intendunt ad virtutem componere, te per hæc voluit experiri, & sibi, non tamquam delicatam, sed sicut electam filiam præparare. Quæ de re periculosis reputans quod in reprobus alitur audacia per licentiam quam quod virtus per disciplinam proficit in electis, patientiam tuam feras humiliter exerceri, & quia patientibus patienter passio non est pati, sic æquanimitèr sustineas universa quod ille in cujus

Epist. 66.
De causa divortij.
Vide supra lib. 10. epist. 176.
lib. 11. epist. 180. 181. 182.

ILLVSTRI REGI
Danorum.

Quod orthodoxæ fidei zelo successus ad laudem divini nominis & Christianæ religionis honorem signo crucis assumpto, ad reprimendam feritatem incredulæ nationis regalis exerere decrevisti gladium potestatis, pium devotionis tuæ propositum in Domino commendamus; illudque favoris apostolici gratia profestom. II.

Epist. 64.
Conferentia
Ecclesie
de Salis.

Epist. 67.
Recipitur sub
protectione
sedis apostolicæ.
Vide lib. 11.
epist. 103. 104.

K k k

manu cor Regis est, & quocunque voluerit vertet illud, humilitatis tuæ merito provocatus, non solum adversitatis causa submota, conciliando tibi animum viri tui, tuam remuneret patientiam, verum etiam gratia sui [spiritus,] qui verus sponsus est fidelium animarum, expectationis tuæ angustiam recompenset; secuta de nobis quod in quibus oportuerit & decuerit, nequaquam tibi suffragium favoris apostolici subtrahemus. Datum ut in alia per totum.

EBORACENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 67.
De negotio Eboracensi.
Vide lib. 11.
Epist. 87. &
Matth. Paris
ad. an. 1167.

Domus Domini comedit nos tunc zelus & igne illo succendimur vehementer quem filius hominis mittens in terris voluit ut arderet cum hi contra ecclesiasticam libertatem insurgunt qui, si se recolerent, ut deberent, à Domino suscepisse ad malefactorum vindictam gladij potestatem, illam deberent pro viribus defendere, ut passeret spirituales videlicet nificarent in eos velut in cedros Libani plantatos à Domino, & turtur nidum ubi suos pullos reponeret inveniret. Sanè gravis ex parte tua nobis est oblata querela quod cum Iohannes Rex Angliæ ab Ecclesiis & domibus elemosynariis Eboracensis provincie tertiam decimam disposuisset recipere, tu id presentiam, pro ecclesiastica libertate tuenda apostolicam appellasti, te ac tua & universos ejusdem provincie Clericos nostre protectioni supponens. Verum Rex ipse à proposito quod preconceperat non recedens, non solum de demanio tuo & à te tenentibus, sed etiam à religiosis & plerisque Clericis Eboracensis provincie tertiam decimam proventuum eorundem extorsit contra ecclesiasticam libertatem. Cumque tu, hæc ferre non prævalens, recessisses de partibus Anglicanis, ad nostram presentiam accessurus, idem Rex te ac tuos temporalibus mobilibus & immobilibus spolians, jurisdictionem tuam circa spiritualia multipliciter juxta suæ voluntatis arbitrium impedivit, & possessiones & nemora tua in grave præjudicium Eboracensis Ecclesie distrahi faciens, in plurimis aliis tibi & tuis injuriosus extitit admodum & molestus. Cum igitur tantam Dei & Ecclesie suæ injuriam, non tantum propter dispendium temporalium quantum propter periculum animarum, nequeamus conniventibus oculis pertransire, qui, si necessitas id exposceret, pro tuenda ecclesiastica libertate non dubitaremus expone-
re nosmetipsos, licet super hoc venerabi-

libus fratribus nostris Heliensi, Vuigornienfi, & Herefordensi, & postmodum Londonienfi & Roffensi Episcopis, & dilecto filio Decano Lincolnienfi litteras nostras duxerimus destinandas, nihilominus tamen fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus Regem eundem moneri facias efficaciter & prudenter induci ut suæ salutis consulens & honori, tam tibi quam Ecclesiis & aliis ad te spectantibus ablata restituat universa, & de damnis & injuriis irrogatis satisfaciatur competenter. Alioquin prædictis litteris non obstantibus, per quas nondum extitit plenè in negotio ipso processum, tu propter hoc officij tui debitum in Eboracensi provincia exequaris, quod per appellationis objectum nolumus impediri. Datum Laterani 11. Non. Maij, anno tertio decimo.

EPISCOPO, ET ABBATI
sancti Iohannis in Vinis, & Decano
Suessionensi.

Dilectus filius Bartholomæus Canonicus Casletensis in nostra proposuit presentia constitutus quod cum Præpositus Casletensis Morinensis diocesis, qui filius, nepotibus, & cognatis Ecclesie suæ conferre præbendas quasi jure hereditario consuevit, præbendam . . filij sui defuncti à sua nolens cognatione disjungi, eam . . nato . . filie suæ tunc lactenti dedisset, nos venerabili fratri nostro Silvanectensi Episcopo & judicibus suis dedimus in mandatis ut præbendam eandem, utpote de jure vacantem, apostolica sibi auctoritate conferrent. Ad quorum impediendum processum dictus Præpositus & quidam de Canonicis ipsi animo & parentela conjuncti, frustratorie nostram audientiam appellantes, appellationem emissam persequi non curarunt; excepto quod unus eorum, R. videlicet pueri dicti pater, tandem ad presentiam nostram accedens, coram bonæ memoriæ Matthæo sancti Theodori Diacono Cardinali, à nobis sibi auditore concessio, ad hoc se asseruit non venisse. Quare dicto Præposito & Capitulo Casletensi per scripta nostra mandavimus ut eidem præscriptam præbendam sine difficultate conferrent, dilectos filios Abbatem sancti Auberti Cameracensis & collegas ipsius executores sibi nihilominus concedentes. In quorum presentia pars adversa comparens, litteras quasdam exhibuit continentes quod præbendam Præposito confirmaveramus eandem, sicut ipsam justè ac pacificè possidebat, per quas ipsum ab in-

Epist. 11
Eius comen-
tarij casu
bonæ Colo-
niensis.